نگاه

سینمای گردشگری و گردشگری سینما

اشکان بروج

در سینمای گردشگری، در بستر فیلم‌ها از لوکیشن‌هایی استفاده می‌شود که به نوعی جاذبه‌های محسوب می‌شوند که فضایی را برای تجربه‌های مفید ایجاد می‌کنند؛ از طرفی در گردشگری سینما تورها و سفرهایی طراحی می‌شود که گردشگران لوکیشن فیلم‌های خاص و محبوب را مورد بازدید قرار می‌دهند. شاید نخستین بار چنین تورهایی زمانی برگزار شد که یونیورسال استودیو و بالبوود و هالیوود این امکان را ایجاد کردند که مردم از استودیوهای مختلف فیلم آنها بازدید کنند. اما بعد از مدتی این شکل از گردشگری توسعه پیدا کرد و در شهرها و روستاها و کلیساها و حتی کتابفروشی‌ها و کافه‌هایی که بخشی از یک فیلم در آنها فیلمبرداری شده بود، تبدیل شدند به مقاصدی که مسافران با هدف دیدن آنها به شهر یا کشوری سفر می‌کردند. وودی آلن یکی از کسانی است که در فیلم‌هایش به این موضوع می‌پردازد. در فیلم‌های او در عین اینکه مخاطب یک اتفاق هیجان‌انگیز یا جذاب را دنبال می‌کند، با نسبت، فرهنگ، غذا، موسیقی و بسیاری مفاهیم دیگر که در آن فضا وجود دارد، آشنا می‌شود و خاطرات یک مقصد را برای او زنده می‌کند بنابراین گام‌گیری ایجاد می‌کند برای اینکه به آن مقصد سفر کند. به طور مثال اسپانیا برای بازاریابی امر گردشگری از فیلم استفاده کرد و در همین راستا وودی آلن فیلم «وکی کریستینا بارسلونا» را در شهر بارسلون شکل می‌کرد و لوکیشن‌های فیلم جاذبه‌های گردشگری این شهر هستند. بعد از اکران این فیلم بسیاری از کسانی که این فیلم را دیدند و تعدادی هم به دلیل علاقه‌ای که به وودی آلن داشتند به این شهر سفر کردند تا لوکیشن‌های فیلم وودی آلن را در این شهر ببینند. در واقع فیلم می‌تواند ابزاری برای بازاریابی در گردشگری باشد. در حال حاضر لوکیشن فیلم‌ها و سریال‌هایی که در دنیا برطرفدار هستند تبدیل به یک جاذبه گردشگری شده‌اند و این تبدیل به یک تو در سفر شده است. سفرهایی که با هدف بازدید از لوکیشن فیلم‌ها انجام می‌شوند. سینمای گردشگری یکی از ابزارهای بازاریابی و برندینگ در دنیاست. در ایران هم کم و بیش نمونه‌هایی را می‌شود نام برد. کویر مصر با فیلم «خیلی دور، خیلی نزدیک» شناخته شد و روستایی که خالی از سکنه بود را تبدیل به یک جاذبه گردشگری در این منطقه کرد یا در فیلم «در دنیای تو ساعت چند است» نگاه متفاوتی به شهرهای رشت و انزلی شد. بسیاری از اهالی این شهر می‌گویند رشت پاریس کوچک ایران است و در این فیلم می‌بینیم که به بهانه‌های مختلف ارتباطی بین فضای فیلم‌ها فرانسه و پاریس ایجاد می‌شود و حتی موسیقی فیلم هم تلفیقی از موسیقی فرانسوی با ترانه‌های گیلکی است. شهرک‌های سینمایی ایران (غزالی و نور) که با هزینه‌های هنگفتی ساخته شده‌اند، متاسفانه به دلیل نبود بازاریابی درست، مهجور مانده‌اند. در حالی که لوکیشن‌های جذابی در این شهرک‌ها وجود دارد که می‌تواند گردشگران زیادی را جذب کند. ضعف مدیران این شهرک‌ها در بازاریابی و تبلیغات باعث شده این فضاها در میان عموم مردم شناخته نشوند. اما در عین حال این شهرک‌ها مشکلات زیرساختی هم دارند. به طور مثال شهرک سینمایی نور حدود ۱۰ کیلومتر جاده خاکی دارد و همین وضعیت باعث می‌شود خیلی از بازدیدکنندگان در ابتدای راه پشیمان شوند یا یک تابلوی راهنمای مناسب در طول مسیر وجود ندارد که کسانی که از حوالی این شهرک‌ها می‌گذرند، متوجه وجود چنین مرکزی در آن حوالی شوند. در عین حال مدیران این شهرک‌ها می‌توانند بودی برنامه‌ریزی کنند در کنار انجام پروژه‌های سینمایی که به نوعی منبع درآمد این شهرک‌هاست، بازدیدکنندگان هم بتوانند به شکلی مطلوب از فضاهای موجود در آنها استفاده کنند.

مدرس و مشاور گردشگری

جوابیه

باید برای کودکان کار و خیابان غیر ایرانی تدبیر لازم اندیشیده شود

انتشار گزارش «اعتماد» با عنوان «فرشتگان آلوده‌صورت» با موضوع نافرجامی طرح‌های ساماندهی کودکان کار با واکنش سازمان بهزیستی روبه‌رو شد. متن کامل جوابیه سازمان بهزیستی که با امضای سید مهدی موشاولد، مدیرکل روابط عمومی و امور بین‌الملل این سازمان برای «اعتماد» ارسال شده است، از نظر می‌گذرد.

با احترام، پیرو گزارش منتشر در شماره ۳۹۶۲ آن روزنامه با عنوان «فرشتگان آلوده‌صورت» مورخ ۹/۱۵ ۹۶/۹ خواهشمند است با توجه به ماده ۲۳ قانون مطبوعات به عنوان جوابیه سازمان بهزیستی کشور منتشر گردد. ضمن تقدیر از حساسیت قضای رسانه نسبت به موضوع کودکان و ویژه کودکان در معرض آسیب و خیابانی، بدنبوسیله به استحضار می‌رساند سازمان بهزیستی به استناد مصوبه هیات وزیران در خصوص ساماندهی کودکان خیابانی، معنون سازمان محوری در امر ساماندهی این کودکان در سطح کشور شناخته شده است که این وظیفه را در قالب ۶۹ مرکز دولتی و غیردولتی فعال به انجام می‌رساند و پذیرش، نگهداری کوتاه‌مدت، میان مدت، پیگیری تحصیلی، حمایت‌های اجتماعی و در صورت لزوم نگهداری در مراکز بلندمدت سازمان از جمله خدمات این موسسات می‌باشد. لازم به یادآوری است این موسسات در سطح کشور توانسته تعداد کودک که در این وظیفه را در قالب ۶۰۰۰ نفر برنامه‌های آنها به اطلاعات دقیق تری دست می‌یافتند و با دانش کامل تری به تدوین گزارش می‌پرداختند لذا ضمن اعلام آنکه آیین‌نامه ساماندهی کودکان خیابانی در سازمان بهزیستی کشور مورد بازنگری قرار گرفته است و به زودی مراحل تصویب را طی خواهد نمود، بدینوسیله بر ضرورت توجه به پیشنهادات منتزع در متن خبر پیوست در خصوص ایجاد یک بازار برای مرجع قانونی مربوطه ذکر نگردیده است، همین مسئله منجر به عدم تکافوی عملکرد مراکز موجود به نسبت تعداد اتباع سایستانگاری جامعه و کاستی‌های موجود در میزان خدماتهای مورد نیاز خانواده‌های این قبیل کودکان شده است و می‌بایست

فرشتگان آلوده‌صورت

برای حضور این قبیل کودکان نیز تدابیر لازم را اندیشید. از سوی دیگر یک نکته قابل توجه این که در شهرهایی که مشارکت مردم با موسسات عضو غیردولتی و خیریه‌ها در این امر از کفایت لازم برخوردار بوده، شاهد این واقعیت هستیم که این چنین مسئله‌ای در این قبیل شهرها به صورت واقعی کنترل شده است. لذا به نظر می‌رسد بهزیستی به استناد مصوبه هیات وزیران در خصوص موسسات قابل انطباق و پوادر سطح شهر می‌باشد که در این راستا نیز سازمان بهزیستی ضمن حمایت از گسترش این موسسات در سطح کشور، توانسته تعداد آنها را از ۲۲ مرکز در سال ۹۵ به ۴۸ مرکز در سال جاری برساند که موید رشد بیش از ۱۰۰ درصدی در این حوزه است لذا بایستی نویسنده محترم قبل از تدوین گزارش، با سایر صاحبنظران و دست‌اندرکاران نیز مصاحبه می‌کردند تا از سایستها، رویکردها، دیدگاه‌ها برنامه‌های آنها به اطلاعات دقیق‌تری دست می‌یافتند و با دانش کامل‌تری به تدوین گزارش می‌پرداختند لذا ضمن اعلام آنکه آیین‌نامه ساماندهی کودکان خیابانی در سازمان بهزیستی کشور مورد بازنگری قرار گرفته است و به زودی مراحل تصویب را طی خواهد نمود، بدینوسیله بر ضرورت توجه به پیشنهادات منتزع در متن خبر پیوست در خصوص ایجاد یک بازار برای مرجع قانونی مربوطه ذکر نگردیده است، همین مسئله منجر به عدم تکافوی عملکرد مراکز موجود به نسبت تعداد اتباع سایستانگاری جامعه و کاستی‌های موجود در میزان خدماتهای مورد نیاز خانواده‌های این قبیل کودکان شده است و می‌بایست

گزارش

ساطان‌طهران «اعتماد»

معاون برنامه‌ریزی و توسعه شهرداری تهران: قراردادهای بیش از یک میلیارد تومانی شفاف‌سازی می‌شود

بودجه ۹۶ شهرداری تهران ۳ هزار میلیارد تومان کسری دارد

حمید رضا خالدی | معاون برنامه‌ریزی و توسعه شهرداری تهران که همه‌یه خاطر انتصاب‌ها و هم‌به سبب غیبت‌هایش در صحن شورا با انتقادهای زیادی روبه‌رو شده بود، دیروز در جمع خبرنگاران رسانه‌ها حاضر شد تا به سوالات آنها پاسخ دهد؛ سوالاتی از قبیل تداوم نرسوئات نیروهای مازاد و شفاف‌سازی در قراردادهای شهرداری حجت‌الله میرزایی در این نشست در مورد وعده شهرداری تهران در خصوص ثبت قراردادهای بالای یک میلیارد تومانی شهرداری در سایتی معرفی گفت: همان‌طور که می‌دانید، ماشه‌فساد در شهرداری در سال‌های گذشته دامنه گسترده‌ای پیدا کرده بود. البته ممکن است در تمام دستگاه‌ها فساد وجود داشته باشد ولی شهرداری‌ها یکی از گلوگاه‌های افزایش فساد هستند و شهرداری تهران در این موضوع پیشتاز است. شهرداری تهران از همان ابتدای کار تاکید داشتند که در این زمینه حاضر به سازش با کسی نیستند و در این راستا نیز سامانه‌ای را راه‌اندازی کرده‌اند که هم‌به همه‌یه اجازه می‌دهد تا تخلفات احتمالی را گزارش کنند و هم‌به سرعت به آن رسیدگی می‌شود. در گذشته ۸۰ درصد بودجه شهرداری تهران صرف ساخت‌وساز بود، اما امروز این موضوع نه امکان‌پذیر است و نه مطلوب، زیرا این اقتصاد فساد آور است.

تغییرات ۱۰۰ روزه شهرداری

معاون شهردار تهران همچنین در خصوص ارایه گزارش ۱۰۰ روزه درباره اقدامات انجام شده توسط شهردار تهران، گفت: شورای شهر پنجم در ابتدای فعالیت خود، شهردار را موظف کرد تا گزارشی از وضعیت شهرداری در شروع کار و سپس پس از ۱۰۰ روز ارایه دهد تا میزان تغییرات صورت گرفته مشخص شود. بر همین اساس پنجره دیماه بنا داریم گزارشی درباره تغییر و تحول‌های صورت گرفته ارایه شود. معاون برنامه‌ریزی، توسعه شهری و امور شورای شهرداری تهران با بیان اینکه اصلاح ساختار سازمانی در شهرداری بسیار ضروری است، اضافه کرد: واقعیت این است که هیچ‌یک ساختار بامعاونت‌های شهرداری تناسب ندارد، به‌همین منظور، تدوین دوباره برنامه‌ها و اجرای سیاست‌ها آغاز شده که غالبا در همین مرحله نیز متوقف می‌شود. بنابراین تاکید شهردار محترم، ناظر به پرهیز از موازی‌کاری، نگرانی دیگری بر نگرانی‌های فعلی می‌افزاید. وی آنچه می‌تواند محل دقت نظر و امید آفرین باشد، نگاه مثبت مجموعه مدیریت شهری به استفاده از استارت‌آپ‌ها و همکاری با شرکت‌های دانش‌بنیان است. باید پذیرفت که بخش خصوصی، به‌ویژه بخش خصوصی نوپدید استارت‌آپی و مجموعه‌های دانش‌بنیان، در سال‌های اخیر، الگوهای کسب و کار و حتی سیاست‌های خود را به دولت‌ها، نهادهای عمومی و جامعه تحمیل و اثبات کرده است. کسب و کارهای نوینی که در حوزه‌های مختلف، با ایجاد ظرفیت اتحاد خدمات غیر حضوری، سرویس‌های اینترنتی و بهینه‌سازی شده حمل و نقل بسیاری از آنها لازم نیست به صورت ستادی فعالیت کنند، اما این کار را انجام می‌دهند. مثلا حوزه مربوط به خدمات بانوان یکی از این موازی کاری‌هاست. از آنجایی که در دوره قبل مسئول امور بانوان یکسی از نزدیکان شهردار گذشته تهران بود، به طور طبیعی تمامی نهادهای مرتبط از وی تبعیت می‌کردند و همین باعث کاهش راندمان اثربخشی این نهادها و خدمات ارایه شده بود. امر کل شهرداری تهران مشاوری در امور بانوان و یک دادگاه کار دارد که این موضوع باید یکسان‌سازی شود، زیرا ارزیابی مبتنی از این تشکیلات وسیع وجود ندارد. اما مسیهم درآمد پایدار در بودجه سال آینده شهرداری چقدر خواهد بود؟ سوالی که میرزایی در پاسخ به آن گفت: اگر درست به خاطر داشته باشم سهم درآمدهای پایداری که شورای شهر برای ما تعیین کرده ۴۰ درصد است. یعنی باید ۴۰ درصد بودجه سال آینده از طریق درآمدهای پایدار و به شیوه‌هایی چون دریافت عوارض از اقشار پرخوردار و ثروتمندان و نظایر آن تامین شود. امادر عمل فکر نمی‌کنم این امر شدنی باشد!

همین اظهارات باعث شد تا انتقادهایی از سوی خبرنگاران مطرح شود. میرزایی در پاسخ به سوال خبرنگاری مبنی بر اینکه شما می‌خواهید تمام هزینه‌های شهر را از مردم بگیرید و این به معنای گران شدن تمام زندگی در شهر تهران است، گفت: ما هرگز قائل به گران شدن شهر تهران نیستیم. روش‌ها و ابزارهایی که اعلام می‌شود را ما مکلف به شناسایی از اقتصاد لیبرال می‌دانیم و آن را قبول نداریم. بله سازوکارهای نهادی باید اصلاح شود. البته سهم مالی مردم هم باید عادلانه باشد. هم‌آکنون این سهمی که از سوی مردم درآمد می‌شود عادلانه نیست. در گذشته ۲۲۰ هزار خانوار معسر از پرداخت عوارض طرح ترافیک معاف بودند. پرداخت تسهیلات اشتغال‌زایی هم در هشت ماهه نخست امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۹۵ درصد افزایش یافته است. طبق برنامه ششم توسعه سالانه باید ۱۴۰ هزار فرصت شغلی برای مدیجوان شهروندان مشخص شود.

کسری بودجه ۳ هزار میلیاردی

به گفته وی برنامه سوم توسعه شهرداری تا پایان آذرماه به اتمام رسیده و تقدیم شورا خواهد شد. وی همچنین با اعلام خبر تدوین «بودجه» سال ۹۷ شهرداری تهران به کسری بودجه در سال ۹۶ اشاره کرد و گفت: بودجه ۹۶ با کسری قابل توجهی مواجه است. چرا که براساس مصوبه برنامه ششم، سهم کلانشهرها از درآمد مالیات بر ارزش افزوده کاهش پیدا کرده که با این شرایط درآمد شهرداری تهران نیز حدود ۳ هزار میلیارد تومان کاهش پیدا می‌کند. ضمن آنکه با توجه به رکود مسکن، فروش تراکم به صورت قابل ملاحظه‌ای کاهش پیدا کرده و شهرداری تهران در این زمینه هم با کاهش هزار میلیارد تومانی، تامین منابع مواجه شده است. به بیانی فکر می‌کنم امسال با کسری بودجه ۲ تا ۳ هزار میلیارد تومانی روبه‌رو خواهیم بود.

معاون برنامه‌ریزی، توسعه شهری و امور شورای شهرداری تهران ادامه داد: با توجه به بودجه ۹۶ مجبور شدیم بودجه ۹۷ را با چشم‌انداز یک بودجه انقباضی ببندیم به‌احتمال زیاد بودجه ۹۷ بدون افزایش تنظیم و به صحن شورای شهر ارایه می‌شود. در واقع پروژه‌های فاقد اولویت و بخشی از بودجه غیرمأموریتی از اولویت خارج می‌شوند. معاون شهردار تهران بیان کرد: ما یکی از منابع اصلی درآمد شهرداری حاصل از عوارض است، تصریح کرد: شهروندان با توانایی مالی و استفاده از خدمات شهری آن را تامین می‌کنند، البته بخشی از آن توسط دولت‌ها و مشارکت‌های مالی خصوصی تامین خواهند کرد.

ویژه

مشخص شدن محلات با پایلوت برای تحقق سند توسعه محلات در کرج

شهردار کرج با بیان اینکه سند توسعه محلات شهر در حال تدوین است، گفت: مدیران مناطق و مسوولان دبیرخانه باید محله‌های اولویتدار را در هر منطقه به عنوان محله با پایلوت مشخص کنند تا این طرح در پایان آذرماه سال جاری قدرت اجرایی لازم را داشته باشد. به گزارش پایگاه خبری مدیریت شهری کرج، اصغر نصیری بیان کرد: برنامه‌ریزی در مقیاس کوچک یعنی محلات، از جمله اهداف شهرداری کرج است که در این راستا تدوین سند توسعه محلات در حال انجام است.

شهردار کرج افزود: در این زمینه باید به گونه‌ای سیاستگذاری شود که از تمامی نیازهای مردم در محلات آگاهی پیدا کرد و افزایش سرانه‌های خدماتی، اجتماعی و فرهنگی را براساس خواسته‌های شهروندی محقق ساخت.

سازمان امور مالیاتی کشور

فراخوان جمع آوری آثار، اسناد و مدارک برای موزه و نمایشگاه دائمی مالیات

سازمان امور مالیاتی کشور در نظر دارد در راستای تحولات اقتصادی کشور و نهادینه کردن فرهنگ مالیات در جامعه، "موزه و نمایشگاه دائمی مالیات" را راه اندازی نماید. لذا از عموم مردم، اشخاص حقیقی و حقوقی و ارگان ها درخواست می شود اسناد، آثار، اشیاء و شواهد موجود که می تواند به عنوان آثاری با موضوع مالیات در موزه یا نمایشگاه دائمی مالیات به منظور ایجاد یک تاریخ مصور و مکتوب از سیر تحولی نظام مالیاتی کمک نمایند را حداکثر تا تاریخ ۲۰ اسفند ماه سال جاری در اختیار این سازمان قرار دهند. بدیهی است همه آثار اهدایی به موزه با نام خود اشخاص ثبت و در شرایط مناسب نگهداری خواهد شد. شایان ذکر است، برای آثار اهدایی جوایز نفیس در نظر گرفته می شود و در صورت تمایل اسناد و تصاویر اهدایی پس از اسکن، بازگردانده خواهد شد.

علاقه‌مندان می توانند آمادگی خود را از طریق راههای ارتباطی زیر اعلام نمایند:

تلفن: ۳۹۹۰۳۹۳۳-۰۲۱

ایمیل : taxresearch@chmail.ir

آدرس: تهران، میدان امام خمینی (ره)، خیابان ملاصدرا، خیابان داور، روبروی کاخ دادگستری، سازمان امور مالیاتی کشور، دفتر پژوهش و برنامه ریزی.

م الف ۲۸۲۱

یادداشت

آقای نجفی، دسترسی به داده‌های شهری را ایجاد کنید!

حامد اکبری

انتشار خبری مبنی بر تاکید جناب آقای دکتر نجفی، شهردار تهران، درباره اهمیت استارت‌اپ‌ها، فعالیت‌های دانش‌بنیان و حوزه فناوری‌های نو می‌تواند منشا اثرات جدی و ماندگار در مدیریت شهری و «شهرداری» به‌معنای اصیل کلمه شود.

اگر کسی اندک تجربه‌ای از حضور در دستگاه‌های اجرایی دولتی و نهادهای عمومی داشته باشد می‌تواند به‌سادگی تایید کند که تاکیدات فوق‌الذکر، از مشترکات کلاسیک شروع غالب سیاستگذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های راهبردی و عملیاتی است که به‌دلیل تکرار بیش از حد کمابیش به ضد خودش تبدیل شده‌است. آنچه در دستگاه‌های کشور مشاهده می‌شود، شیوع سندروم «برنامه‌ریزی برای برنامه‌ریزی» است. در واقع فرآیند تدوین برنامه‌ها با برنامه‌ریزی برای کشف موازی‌کاری‌ها در حوزه‌های مختلف به هدف یکپارچه‌سازی سازمان و کنترل متمرکز به هدف تدوین دوباره برنامه‌ها و اجرای سیاست‌ها آغاز شده که غالبا در همین مرحله نیز متوقف می‌شود. بنابراین تاکید شهردار محترم، ناظر به پرهیز از موازی‌کاری، نگرانی دیگری بر نگرانی‌های فعلی می‌افزاید. ولی آنچه می‌تواند محل دقت نظر و امید آفرین باشد، نگاه مثبت مجموعه مدیریت شهری به استفاده از استارت‌آپ‌ها و همکاری با شرکت‌های دانش‌بنیان است. باید پذیرفت که بخش خصوصی، به‌ویژه بخش خصوصی نوپدید استارت‌آپی و مجموعه‌های دانش‌بنیان، در سال‌های اخیر، الگوهای کسب و کار و حتی سیاست‌های خود را به دولت‌ها، نهادهای عمومی و جامعه تحمیل و اثبات کرده است. کسب و کارهای نوینی که در حوزه‌های مختلف، با ایجاد ظرفیت اتحاد خدمات غیر حضوری، سرویس‌های اینترنتی و بهینه‌سازی شده حمل و نقل و خرید و فروش بر بستر فضای مجازی ایجاد شده باعث می‌شود که سایستگذاران و برنامه‌ریزان، که در دستگاه‌ها، ذیل عنوان پژوهش‌ها و مطالعه‌ات برای کشف مسائل، مشکلات و موانع برای تدوین برنامه‌ها انجام می‌شود در واقع جزیی از فعالیت‌هایی است که استارت‌آپ‌ها به طور طبیعی برای رانداری و اجرای کسب و کارشان انجام می‌دهند. بنا نیست مدیران و سایستگذاران شهری، یکبار هم اصل موضوع کشف مسائل راه‌حل‌ها، پژوهش‌های عملیاتی و برنامه‌ریزی را هم‌به استارت‌آپ‌ها و مجموعه‌های دانش‌بنیان بسپارند. پیش‌بینی می‌شود که استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان بسیار سریع‌تر از آنچه مدیران شهری تصور می‌کنند، مشکلات شهر را شناسایی، موانع را کشف، راه‌حل‌ها را ابداع و در قالب بسته‌های خدماتی به مجموعه شهری و مردم ارایه خواهند کرد. شهرداری تهران به جای هضم شدن در کارهای تکراری پیشین و سر در گمی‌ها و اتلاف منابعی که در دستگاه‌های دولتی و نهادهای عمومی مرسوم است، اسناد پژوهشی، گزارش‌ها، برنامه‌های راهبردی و عملیاتی موجود، داده‌ها و اطلاعات شهری را به صورت علنی منتشر و برای شرکت‌های دانش‌بنیان و استارت‌آپ‌ها امکان دسترسی ایجاد کند. این اطلاعات، ابزار کافی برای استفاده شرکت‌های دانش‌بنیان و استارت‌آپ‌ها خواهد بود و استارت‌آپ‌ها حتی برای مدل‌های برنامه‌ریزی و سیاستگذاری‌ها، داده‌برداری و راستی‌آزمایی اطلاعات، یکپارچه‌سازی و پرهیز از موازی‌کاری‌های داخل اکوسیستم مدیریت شهری، راه‌حل‌های عملیاتی ارایه خواهند داد. شهرداری کالبست اراده سیاسی و نهادی خود را به تسهیل فعالیت آنها به عنوان شتاب‌دهنده استارت‌آپی و جلوگیری از مانع تراشی ذی‌نفعان و مراکز قدرت داخل مجموعه شهرداری معطوف کند. حمایت از استارت‌آپ‌ها برای کمک به حل مسائل شهرداری، نه با تاسیس استارت‌آپ‌ها و نه لزوما با حمایت مالی از آنها محقق می‌شود، بلکه گلوگاه ایجاد ظرفیت برای فعالیت استارت‌آپ‌ها در هر حوزه‌ای از جمله حوزه مدیریت شهری، امکان دسترسی آنها به برنامه‌ها، داده‌ها و اطلاعات مرتبط است. استارت‌آپ‌ها به صورت طبیعی بر اساس همان داده‌ها، کسب و کارهای مرتبط خفیف خارج از پوشش بیمه‌ای و با قیمت آزاد عرضه خواهد شد و قرار است صرفه جویی از محل اجرای این مصوبه و اعتبار پوشش بیمه‌ای این داروها به یارانه یک‌هزار و ۶۰۰ میلیارد تومانی تامین داروهای مورد نیاز بیماران خاص و مزمن و صعب‌العلاج افزوده شود. ایرج حریرچی، سخنگوی وزارت بهداشت هم در تکمیل این خبر در نشست خبری روز گذشته خود تاکید داشت که محاسبه قیمت آزاد برای داروهای OTC - قرص و شربت سرماخوردگی، آنتی بیوتیک‌ها و مسکن‌های خفیف- روال معمول تمام کشورهای دنیاست و همچنین اعلام کرد که داروهای OTC حداکثر ۱۲۰ میلیارد از بازار ۱۶ هزار میلیارد تومانی دارویی کشور را شامل شده و استثنای این مصوبه، داروهای ویژه کودکان، کمتر از ۱۲ سال است که همچنان تحت پوشش بیمه و غیر قابل دریافت بدون نسخه خواهد بود. به نظر می‌رسد که این اقدام دولت و حذف پوشش بیمه‌ای داروهای ارزان کم‌اثر، اقدامی در جهت کاهش هزینه‌های اقتایی غیرموثر و زمینه‌سازی برای اجرای نظام ارجاع و طرح پزشک خانواده در سرلوحه کشور باشد اما در حالی که هم‌اکنون و به گفته حریرچی، ۹۴ درصد جمعیت کشور و حدود ۷۵ میلیون نفر، پرونده الکترونیک سلامت دارند و یکی از مهم‌ترین ابزارهای اجرای این برنامه، منطقی‌سازی مصرف دارو است. در حالی که هزینه دارو، ۱۸ درصد هزینه‌های بهداشت و درمان از جیب مردم را شامل می‌شود، هموار به این انتقاد به نهادهای متولی قیمت‌گذاری دارو همچون شورای اقتصاد و کمیسیون تعیین قیمت دارو وارد بوده که با وجود نرخ بالای تورم در کشور و افزایش مستمر هزینه‌های جاری هستیم دستمزد کارگر و قیمت حامل‌های انرژی و اقت و خیز قیمت ارز، دارویی ایرانی، ارزان‌ترین قیمت را حتی در مقایسه با کشورهای توسعه‌نیافته همسایه دارد و همین ارزانی، زمینه ساز قاچاق داروی ایران به کشورهای همجوار - عراق، افغانستان، حوزه خلیج فارس، آسیای میانه، آسیای جنوب شرقی - است اما توجیه نهادهای قیمت‌گذار قیمت‌گذاری دارو درباره ارزان نگه داشتن قیمت داروی تولید داخل، جلوگیری از تحمیل هزینه مازاد به سبد هزینه‌ای خانوار است در حالی که هنوز درباره سهل‌الوصول شدن قاچاق داروی ایرانی به دلیل ارزانی قیمت، پاسخ مناسبی ارایه نشده است. در عین حال ارزانی قیمت برخی داروهای ایرانی و بخصوص، داروهای بی‌نیاز از نسخه طی سال‌های متمادی، زمینه احتکار ناآگاهانه داروهای مسکن و آنتی بیوتیک‌های کم‌اثر را در کنار اقلام شیردهندان ایرانی ایجاد کرده است؛ اشکالی که از سوی کارشناسان حوزه سلامت، «مصرف بی‌رویه دارو» لقب گرفته است. به نظر می‌رسد مصوبه شورای عالی بیمه برای حذف پوشش بیمه‌ای داروهای OTC، گامی در جهت کاهش میل ایرانی‌ها به انبار گردانی دارو باشد. اما نباید فراموش کرد با اتفاقات اخیر در حوزه سلامت - حذف رایگان بودن بیمه سلامت ایرانیان و الزام شهروندان خویش‌فرما به پرداخت حق بیمه ۲۴۰ هزار تومانی و ممنوعیت ارایه خدمت بیمه‌ای در مراکز درمان خصوصی و دولتی غیر دانشگاهی به دارندگان بیمه سلامت- حذف پوشش بیمه‌ای داروهای OTC می‌تواند این نگرانی را ایجاد کند که دهک‌های اول و دوم واقع در فهرست آن جمعیت زیر خط فقری که به هر دلیل، از حمایت نهادهایی همچون سازمان بهزیستی و کمیته امداد برخوردار نیستند، با محرومیت از تهیه همین داروهای بسیار ارزان، متحمل هزینه‌های مازاد در سفره فقیرانه خود بشنوند. در سال پایانی دولت دهم، معاونان وزارت بهداشت از تراز تاسف می‌کردند که می‌شمار بیمارانی می‌شناسند که برای تامین هزینه درمان، ناچار شده‌اند قرض زیر پا و خانه و سامان زندگی‌شان را بفروشند. این ابراز تاسف، از سال ۹۲ به شعار رییس جمهوری تبدیل شد و همچنان هم در هر مناسبت سلامت محور، این شعار تکرار می‌شود. افزایش قیمت دارو و حذف پوشش بیمه‌ای داروهای بی‌نیاز از نسخه، در رییس جمهوری، یک شمشیر دو لبه است. هم ضرر دارد و هم منفعت. برای اقشار متوسط و مرفه، قطعا به منطقی‌سازی هزینه‌های زندگی و حتی تحقیق درباره مضرات مصرف بی‌رویه دارو منجر می‌شود اما برای قشر فقیر که در لحظه درد، هیچ پناهی جز یک مسکن یک‌هزار تومانی ندارد، به نتایج هزینه‌سازی خواهد رسید. نتیجه‌ای همچون اتفاق ماه‌های پایانی دولت دهم؛ راه‌کردن درمان و متورم شدن بیماری و انفجار دردی که می‌توانست با سوپاپ اطمینان «داروهای بیمه‌ای» کنترل شود.

سلامت

دارو گران شد، پوشش بیمه‌ای داروهای کم‌اثر حذف شد

نگرانی از بازگشت به زمستان ۹۱

گروه اجتماعی | ظرف دوهفته گذشته، دو تصمیم در حوزه دارو خبرساز شد؛ افزایش ۳ درصدی قیمت دارو و حذف پوشش بیمه‌ای داروهای بی‌نیاز از نسخه OTC. افزایش قیمت دارو در نیمه دوم سال یک رویال چند ساله است که از سال‌های پایانی دهه ۸۰ اجرایی شد و به طور معمول، نیمه اول سال، افزایش قیمت داروها با هدف جلوگیری از افزایش هزینه درمانی مردم ممنوع است اما در نیمه دوم سال، افزایش قیمت با هدف حمایت از تولیدکنندگان داخلی و همسویی هزینه‌ها با افزایش نرخ تورم اعمال می‌شود. اما روز گذشته، خبر دیگری در حوزه دارو منتشر شد مبنی بر اینکه داروهای بی‌نیاز از نسخه‌نویسی برنامک OTC از شمول پوشش بیمه‌های پایه خارج شده است. به گفته غلامرضا اصغری، رییس سازمان غذا و دارو، این تصمیم، مصوبه شورای عالی بیمه است و در بی ابلاغ دولت، از ابتدای دی ماه، داروهای سرماخوردگی، آنتی بیوتیک‌ها و برخی مسکن‌های خفیف خارج از پوشش بیمه‌ای و با قیمت آزاد عرضه خواهد شد و قرار است صرفه جویی از محل اجرای این مصوبه و اعتبار پوشش بیمه‌ای این داروها به یارانه یک‌هزار و ۶۰۰ میلیارد تومانی تامین داروهای مورد نیاز بیماران خاص و مزمن و صعب‌العلاج افزوده شود. ایرج حریرچی، سخنگوی وزارت بهداشت هم در تکمیل این خبر در نشست خبری روز گذشته خود تاکید داشت که محاسبه قیمت آزاد برای داروهای OTC - قرص و شربت سرماخوردگی، آنتی بیوتیک‌ها و مسکن‌های خفیف- روال معمول تمام کشورهای دنیاست و همچنین اعلام کرد که داروهای OTC حداکثر ۱۲۰ میلیارد از بازار ۱۶ هزار میلیارد تومانی دارویی کشور را شامل شده و استثنای این مصوبه، داروهای ویژه کودکان، کمتر از ۱۲ سال است که همچنان تحت پوشش بیمه و غیر قابل دریافت بدون نسخه خواهد بود. به نظر می‌رسد که این اقدام دولت و حذف پوشش بیمه‌ای داروهای ارزان کم‌اثر، اقدامی در جهت کاهش هزینه‌های اقتایی غیرموثر و زمینه‌سازی برای اجرای نظام ارجاع و طرح پزشک خانواده در سرلوحه کشور باشد اما در حالی که هم‌اکنون و به گفته حریرچی، ۹۴ درصد جمعیت کشور و حدود ۷۵ میلیون نفر، پرونده الکترونیک سلامت دارند و یکی از مهم‌ترین ابزارهای اجرای این برنامه، منطقی‌سازی مصرف دارو است. در حالی که هزینه دارو، ۱۸ درصد هزینه‌های بهداشت و درمان از جیب مردم را شامل می‌شود، هموار به این انتقاد به نهادهای متولی قیمت‌گذاری دارو همچون شورای اقتصاد و کمیسیون تعیین قیمت دارو وارد بوده که با وجود نرخ بالای تورم در کشور و افزایش مستمر هزینه‌های جاری هستیم دستمزد کارگر و قیمت حامل‌های انرژی و اقت و خیز قیمت ارز، دارویی ایرانی، ارزان‌ترین قیمت را حتی در مقایسه با کشورهای توسعه‌نیافته همسایه دارد و همین ارزانی، زمینه ساز قاچاق داروی ایران به کشورهای همجوار - عراق، افغانستان، حوزه خلیج فارس، آسیای میانه، آسیای جنوب شرقی - است اما توجیه نهادهای قیمت‌گذار قیمت‌گذاری دارو درباره ارزان نگه داشتن قیمت داروی تولید داخل، جلوگیری از تحمیل هزینه مازاد به سبد هزینه‌ای خانوار است در حالی که هنوز درباره سهل‌الوصول شدن قاچاق داروی ایرانی به دلیل ارزانی قیمت، پاسخ مناسبی ارایه نشده است. در عین حال ارزانی قیمت برخی داروهای ایرانی و بخصوص، داروهای بی‌نیاز از نسخه طی سال‌های متمادی، زمینه احتکار ناآگاهانه داروهای مسکن و آنتی بیوتیک‌های کم‌اثر را در کنار اقلام شیردهندان ایرانی ایجاد کرده است؛ اشکالی که از سوی کارشناسان حوزه سلامت، «مصرف بی‌رویه دارو» لقب گرفته است. به نظر می‌رسد مصوبه شورای عالی بیمه برای حذف پوشش بیمه‌ای داروهای OTC، گامی در جهت کاهش میل ایرانی‌ها به انبار گردانی دارو باشد. اما نباید فراموش کرد با اتفاقات اخیر در حوزه سلامت - حذف رایگان بودن بیمه سلامت ایرانیان و الزام شهروندان خویش‌فرما به پرداخت حق بیمه ۲۴۰ هزار تومانی و ممنوعیت ارایه خدمت بیمه‌ای در مراکز درمان خصوصی و دولتی غیر دانشگاهی به دارندگان بیمه سلامت- حذف پوشش بیمه‌ای داروهای OTC می‌تواند این نگرانی را ایجاد کند که دهک‌های اول و دوم واقع در فهرست آن جمعیت زیر خط فقری که به هر دلیل، از حمایت نهادهایی همچون سازمان بهزیستی و کمیته امداد برخوردار نیستند، با محرومیت از تهیه همین داروهای بسیار ارزان، متحمل هزینه‌های مازاد در سفره فقیرانه خود بشنوند. در سال پایانی دولت دهم، معاونان وزارت بهداشت از تراز تاسف می‌کردند که می‌شمار بیمارانی می‌شناسند که برای تامین هزینه درمان، ناچار شده‌اند ق